

ISBN 978 90 00 40135 2
ISBN 978 90 00 40122 2 (e-book)
NUR 282

© 2025 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst: Marloes Berghege
Illustraties: Chemène de Heus
Vormgeving omslag: bij Barbara
Vormgeving binnenwerk: Mat-Zet bv, Weesp

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

1 Een nieuwe vriend

Anky ligt met haar rug in het gras te kijken naar de lucht. Het is een mooie dag. Op een paar wolken na is de hemel strakblauw. Even sluit Anky haar ogen. Met haar handen gaat ze door het warme gras.

‘Anky?’

Anky’s ogen schieten open.

‘Anky?’ hoort ze papa nog een keer in de verte roepen. ‘Anky? Waar ben je?’

Anky krabbelt op en steekt haar hand omhoog. ‘Hier!’ roept ze hard.

Papa kijkt om zich heen tot hij haar ziet zitten. Hij loopt naar haar toe. ‘Wat lig jij hier nou in het gras?’

‘Even uitrusten,’ zucht Anky. ‘Ik heb Wilco en Eric meegeholpen met het uitmesten van de stal. Ze zijn nu een rit aan het maken met hun pony’s.’

Papa knikt en kijkt dan geheimzinnig. Zijn mond krult ondeugend omhoog.

‘Wat is er?’ vraagt Anky.

‘Kom maar mee naar de stal. Ik heb een verrassing voor je.’

Anky’s ogen worden groot. ‘Een verrassing? Voor mij? Wat dan?’

‘Dat ga ik je natuurlijk niet vertellen. Dan is het geen verrassing meer. Kom nou maar mee.’ Papa lijkt net als Anky ook niet te kunnen wachten.

Anky staat binnen een tel overeind. Ze klopt het gras van haar broek en loopt achter papa aan.

‘Heb je ijsjes gehaald?’

‘Iets veel beters.’

‘Snoep?’

‘Nóg veel beter.’

Anky denkt na. Wat is er nou beter dan ijs en snoep?

Anky en papa lopen de stal in. Het is er heerlijk koel. Anky’s ogen schieten alle kanten op. Waar is die verrassing? Op het eerste gezicht ziet ze niets, maar dan hoort ze gehinnik. Niet van Norbert, het paard van haar vader. Dit is een andere hinnik. Iets hoger. Vrolijker. Maar als het niet Norbert is, welk paard is het dan wel? Norbert is het enige paard dat op dit moment op stal staat. Toch? Verward kijkt Anky naar papa. Hij grijnst.

‘Ga maar kijken,’ zegt hij.

Anky zet een paar stappen richting het geluid. Ze gluurt naar rechts en ziet dan een pony tevoorschijn komen. Verlegen stapt de pony naar voren. Ze is prachtig. Anky loopt naar de pony toe. ‘Hoi! Ik ben Anky.’ Voorzichtig kriebelt ze de pony over haar hoofd. De pony ontspant en doet haar ogen dicht. ‘Dat vind je lekker, hè?’ Anky glimlacht. ‘Van wie is deze pony?’

‘Van jou,’ zegt papa.

Anky draait zich met een ruk om. Heeft ze dit goed gehoord?

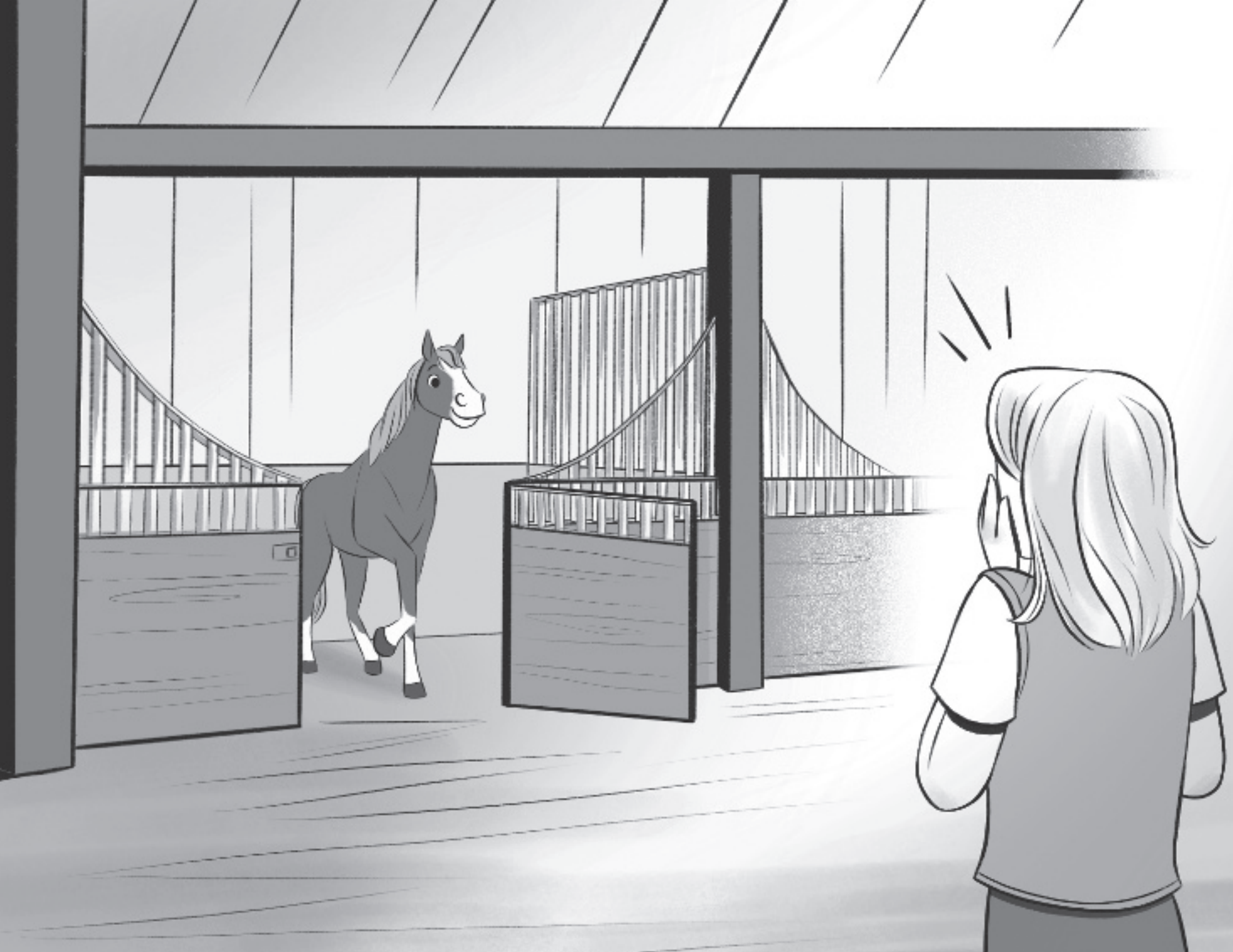
‘Ik vond dat het tijd was voor je eigen pony.’

Anky kijkt naar de pony. Haar pony. Wow!

‘Dit is Heleentje. Hoe vind je haar?’

‘Dag Heleentje.’ Anky aait haar zachte vacht. Heleentje legt haar hoofd op de schouder van Anky en geeft haar een dikke ponyknuffel. ‘Dit is het mooiste cadeau ooit!’ zegt Anky blij. ‘Dank je wel!’

‘Jullie hebben elkaar zo te zien al wel gevonden.’ Papa

moet grinniken (niet te verwarren met hinniken). 'Ik ga nog even een rit op Norbert maken.' Papa laat Anky en Heleentje alleen.

Anky geeft Heleentje een kus op haar snuit. 'Wij vermaken ons wel, toch Heleentje?' Heleentje hinnikt. Dan duwt ze hard met haar hoofd tegen Anky.

'Wat is er?' vraagt Anky. Weer geeft Heleentje een hard kopje.

'Wil je iets?'

Heleentje snuffelt aan Anky's broek.

'Aha!' Anky pakt hoofdschuddend een paardensnoepje uit de zak van haar broek. Triomfantelijk houdt ze het snoepje voor Heleentjes snuit. 'Dit is dus wat je wil!'

Heleentje smikkelt het snoepje meteen naar binnen.

'Hé! Je hoeft niet ook mijn hand op te eten,' grapt Anky. Meteen geeft Heleentje haar weer een duw met haar hoofd.

'Ik heb niet meer snoepjes.' Anky houdt twee lege handen omhoog. 'Zie je? Helemaal niets.' Maar Heleentje geeft niet op. Ze blijft tegen Anky aan duwen. 'Wat is er toch?'

Dan loopt Heleentje naar de staldeur en hinnikt hard.

'Wil je naar buiten? Wil je wandelen?' Anky doet de staldeuren open, waarna Heleentje meteen naar buiten stapt. 'Ja-ja, ik kom al,' giechelt Anky. Ze pakt Heleentjes halster en loopt met haar naar de wei. Dan horen ze een doffe klap.

Anky en Heleentje blijven stokstijf staan en spitsen hun oren. 'Wat was dat?' Het is even stil en dan horen ze zacht gehuil. 'Dat klinkt niet goed. Kom! We moeten helpen!'

Achter een grote boom, aan de rand van de wei, vinden Anky en Heleentje een meisje op de grond. Met twee handen houdt ze haar knie vast. Haar fiets ligt een stukje verderop.

'Hoi,' zegt Anky voorzichtig.

Het meisje schrikt op.

'Gaat het?'

